

On Kristus kirkon Herra

Raamattu- ja tunnustuspäivät Tampereella

Herätysliikeväen yhteiset Raamattu-päivät Tampereen Aleksanterinkirkossa keräsivät satoja seurakuntalaisia kuuntelemaan Sanaa ja pohtimaan kirkon nykytilannetta. Koska järjestäjäpohja oli laaja ja puhujia monista seurakunnista ja liikkeistä, myös kirkko oli täynnä koko palmusunnuntain viikonlopun.

“Kyllä”-viestiä lähtettämässä

Raamattupäivien antina olivat sekä monet luennot että seminaarit. Puheenvuorot avannut Timo Rämä Kansanlähetyksestä lähti liikkeelle laajasta kirkkohistoriallisesta näköalasta. Herätysliikkeet ovat olleet Suomessa siunaus kansankirkolle monien sukupolvien ajan. Kuluvana keväänä kuitenkin ilmapiiri kirkossa on muuttunut. Jopa kirkon johdon taholta on asetettu niin vanhojen kuin uudempien herätysliikkeiden asema kirkon sisällä kyseenalaiseksi. Rämä toivoi kirkon johdolta malttia, jotta nyt ei tehtäisi lyhytnäköisiä ratkaisuja todella suuriksi osoittautuvissa kysymyksissä. Tähän ohjaa Rämän mukaan myös se, että herätysliikeväki lähettää tapahtumasta kirkolle myönteisen “kyllä”-viestin. Sanoma on tärkein.

Teologisen instituutin pääsihteeri Henrik Perret totesi puolestaan omassa puheenvuorossaan, että kirkko tarvitsee jatkuvasti paluuta sanoman ytimeen. Luterilainen kirkko on tänä aikana monissa vaikeuksissa. Keskustelu virkakysymyksestä on vain yksi pieni teema monien suurten aiheiden joukossa. Ihmiset eroavat kirkosta ja osoittavat, että sanoma ei kiinnosta heitä. Tällaisessa tilanteessa ei ole kovin mielekäästä, että kirkon johto rikkoo kirkon yhtenäisyyttä myös sisältä päin.

Tampereen Aleksanterin kirkko täyttyi palmusunnuntaiviikonloppuna Raamattu- ja tunnustuspäivien vieraista. Kuva: Minna Lehrbäck, Uusi Tie

Massaviettelysten aika

Pyynikin kirkkoherra Jaakko Kenttä muistutti hänkin ajasta, jossa elämme. Tämä on “massaviettelysten aikaa”. Suomalaisia houkuttellaan pettävien toiveiden avulla ja ihmisten mieli kiinnitetään tämän ajan näkymiin. Siksi myös kirkolla on houkutus sopeutua ajan virtauksiin ja unohtaa oma tehtävänsä. Kirkko ei kuitenkaan selviä ilman Kristusta, totesi Kenttä. Meidän kutsumuksenamme on julistaa evankeliumia. Jos emme tee sitä, sitä ei tee kukaan muukaan.

Kirkkoherra Keijo Rainerma Kankaanpäästä puhui kirkosta vuosituhantisenä rakennustyömaana. Kristus on kirkon rakentaja, ja me ihmiset olemme vain mukana tuossa työssä. Kirkko on koko ajan keskenäinen. Täällä ollaan työn touhussa. Siksi on pidettävä huolta, että rakennusaineet ovat oikeita. "Emme rakenna ihmisen, vaan Jumalan sanan varaan", totesi Rainerma.

Tapahtuman merkityksestä

Mistä Raamattu- ja tunnustuspäivät ovat merkinä tässä ajassa? Vaikka vastaavia tapahtumia on kuluneina vuosina järjestetty aiemminkin, niitä ei ole jouduttu toteuttamaan näin kiivaan keskustelun keskellä. Ehkä tämän vuoden tapahtuma symboloi tavallista enemmän herätysliikkeiden halua toimia ja vaikuttaa kirkon sisällä ja kirkon hyväksi. Tapahtuman toteuttaminen suurkaupungissa hyvässä yhteistyössä seurakuntien kanssa viesti tästä.

Vastakkainen tilanne, jota jopa jotkut piispat tuntuvat haluavan tällä hetkellä,

olisi varsin mahdollon. Jos herätysliikkeet pakotettaisiin eroon kirkosta ja sen organisaatiosta, syntyisi pian repivä kilpailutilanne. Kymmenentuhannet herätysliikkeiden piirissä olevat ihmiset joutuisivat valitsemaan paikallisseurakunnan ja uuden kirkon välillä. Vastakkainasettelu monin osin maallistuneen kansankirkon ja sanomaan keskittyvän herätysväen välillä nousisi kärjekkäästi esille. Kuka voisi haluta tällaista?

Tunnustuspäivien tavoite oli aivan toinen. Tarkoituksena oli herättää ihmisiä ajattelemaan kirkon tilaa hieman pidemmällä tähtäimellä. Parhaassa tapauksessa tunnustuspäivät aktivoivat seurakuntalaisia pohtimaan tarkkaan, minkälaisia johtajia he haluavat kirkkoon ja millaista tulevaisuutta he odottavat kansankirkolta. Tämä voi johtaa myönteiseen aktiivisuuteen kirkon sisällä.

Tarvetta tällaiseen pohdintaan on runsaasti. Ruotsin luterilaisen kirkon monet esimerkit puhuttavat meilläkin. Joutuvatko omantunnonarat papit tälläkin poliisin käsiin ja tuomioistuinten tuomittaviksi? Pakotetaanko seurakuntalaiset hyväksymään rekisteröidyssä parisuhteessa elävät papit omiksi sielunpaimenikseen? Saako postmoderni teologia kirkon virallisessa opetuksessa täälläkin vallan? Konkreettisia esimerkkejä on paljon, ja ne ovat Pohjoismaissa jo elävää todellisuutta.

Raamattupäivien viesti kirkolle oli yksinkertainen. Suomessa tarvitaan kristillistä vakaumusta ja uskontulkintaa kunnioittava kansankirkko, joka jättää herätysliikkeille tilaa toimia kirkossa ilman pakkotoimia. Liikkeiden anti ja kirkkoa hedelmöittävä vaikutus on aina ollut moninkertainen niihin muutamiin näkemyksellisiin kiistoihin verrattuna, joita liikkeiden korkea teologinen profiili joskus tuo mukanaan.

Timo Eskola

Kulmakivi 2/2007

